

Publicerad 2011-08-15 00:20 av M_Franke

Jag vet att det är vansinne, men är det inte så poesin ska vara ibland, vansinnig

Vansinne & drömmar

Det finns inget över

Det finns inget kvar

På mina frågor

Kommer jag aldrig

Aldrig någonsin att få ärliga svar

Vill öppna mig som en bok

Tala om vad som döljer sig

Där innanför skalet

Skrika i raseri

Vråla tills jag får näsblod

Visa allt det vansinne

Som bara vill komma ut

Men som jag låser in

Med nyckel och säkerhetskedja

Fråga dig om du sagt alla de orden

Trott allt det du tror

Om vår framtid

Fast när det gällt

Någon helt annan

Vet att om jag frågar

Får jag höra det jag vill

Men är det sanning

Är detta min förbannelse

Mitt straff

För alla hjärtan jag trampat sönder

Med mina röda kängor

Rött

Ja, jag saknar det röda

När det rinner

Varmt och ljuvligt över mitt skinn

De skinande vassa bladen

Som dansar över min kropp

De kommer till mig om natten

Viskar åt mig när jag sover

Låt oss bara få leka

Låt oss få leka med dig en liten stund

Så att din själsliga smärta får ro

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren M_Franke med Poeter.se id #29369 innehar upphovsrätten